

Welzalig, die naar God en zijn genade
 Steeds hongeren; Hij zal hen, vroeg of spade
 Verzadigen met keur van hemelspijs.
 Welzalig zijn zij, die, in 't hart bewogen,
 Ellendigen verkwikken: Gods Meêdogen
 Zal hen alom bestralen als het licht.
 Welzalig, de reinhartigen, beveiligd
 Voor wereldlust, door Gods genaê geheiligd,
 Zij zullen zien zijn heilrijk aangezigt.
 Welzalig zijn de vreedzame, eensgezinden,
 Die steeds den band der liefde vaster binden,
 God eert hen als zijn dierbaar hemelzaad;
 Welzalig, die, om 't leeren en beleven
 Van 's Hemels regt, gehoond zijn en verdreven,
 Hun is het Rijk, dat blijft, als 't al vergaet.

1719

De kerk bestaat uit een middenschip met een dubbele reeks onderling door bogen verbonden kolommen of pilaren, aldus een scheiding in lengte-richting vormende van het hooger opgaand middenschip en de zijbeuken.

Gelijk in de meeste oude kerken is hier dus sprake van het zoogenaamde langsbeukige stelsel, in tegenstelling met het dwarsbeukige, dat o.a. in de St. Jacobskerk ¹⁾ te 's-Hage en de kerken te Voorburg, Rijswijk, Vianen en Amsterdam werd gevolgd en hoofdzakelijk beoogde een minimum aantal kolommen tegen een maximum van ruimte en licht-toetreding.

De overkapping in onze kerk is geen steenen gewelf, doch het gebruikelijk houten schinkelgewelf, rustend op balken met muurstijlen en karbeels ²⁾.

Bij het betreden van het kerkgebouw treft ons onmiddellijk het grootendeels bewaard middeleeuwsch interieur met zijn prachtige oude eiken betimmeringen, de hooge, soms overkapte 17de-eeuwsche kerkbanken, de preekstoel met koperen lezenaar en twee tweelichts-armluchters; de koperen voorlezerslessenaar en verschillende nog aanwezige kandel-
laars.

1) Zie C. H. Peters, De St. Jacobskerk te 's Hage. „Die Haghe 1900”.

2) Op het dak bevindt zich een open dakruiter uit de XVIIe eeuw.